

»ČLOVEK ZAVEZE JE VELIK PRED BOGOM«

Dragi bralci in bralke Pisma Zaveze, dragi člani in prijatelji Schönstattskega gibanja!

Mesec junij nosi v sebi poseben duhovni naboj. Praznovali smo Binkošti in v Cerkvi je Božji Duh ponovno razplamtel ogenj in ga nosi v svet. Praznik Jezusovega Rešnjega Telesa in Krvi, pa je praznik trajne Kristusove navzočnosti sredi našega življenja. Sveti Duh, ki je gibanje in Kristus, ki tu prebiva, spadata skupaj. Gibanje in povezanost. Širjenje in ukoreninjenost. V teh dneh me je zaradi zemeljskega slovesa meni dragih ljudi, spremljal Psalm 116, ki me še vznemirja in me vodi k globljemu razmišljanju o življenju v Zvezi ljubezni. Vrstica 15, ki se me je dotaknila, se glasi: *»Dragocena je v očeh Gospodovih smrt njegovih zvestih.«* Ps 116,15

NE RAVNAJ LAHKOMISELNO PRED OČMI GOSPODA! To je misel, ki povzema Ps 116. Nekoliko se poglobimo v svetopisemski jezik. *»Zvesti«*, o katerih govori Ps 116, so v hebrejščini *»Chassidim«*. To niso le verni ljudje, ampak predvsem ljudje Zaveze. Ljudje, ki z Bogom živijo v odnosu. Vodi jih zvestoba in zaznamuje medsebojna pripadnost. Izraz v judovski teologiji in etiki, predstavlja dejavno, brezmejno in zvesto ljubezen, ki daleč presega tisto, kar se običajno pričakuje ali terja. Tako gledano so ljudje *»Chassidim«* tisti, ki živijo v *»prostoru zvestobe.«* Ljudje, ki razumejo svoje življenje, kot odgovor na predhodno zastojno Božjo ljubezen. Ljudje, ki Boga ne le iščejo, ampak se mu tudi prepustijo. To so ljudje odnosa, ki z Bogom živijo v vzajemnem, živem odnosu. Psalm pravi: Smrt teh *»Chassidim«* ljudi je v Božjih očeh *»yaqar«*-*»dragocena,«* vendar beseda *»yaqar«* ne izvira iz korena *»drag«*, temveč iz *»tehten.«* Se pravi, smrt teh ljudi je v Božjih očeh nekaj pomembnega in tehtnega, nekaj kar je visoko cenjeno in žlahtno, skratka *»dragoceno,«* kakor mu je bilo dragoceno njih življenje.

Bog ne gleda na življenj svojih zaveznikov od daleč. Bog želi biti z vsakim človekom v odnosu, vsakemu pomagati in z vsakim sodelovati. Seveda Bog od vsakega podarjenega življenja, od vsake zgodbe, od vsake poti, pričakuje ustrezen odziv. Življenja in smrti svojih zaveznikov Bog ne sprejema neprizadeto, od njih pričakuje le odgovornost. Bog je z nami v polnem odnosu in ima v tem odnosu svoj delež, zato prevzema del naših bremen. Bog računa z vsakim človekom, z vsakim posameznim življenjem, z vsako našo zgodbo, z vsako našo potjo. Iz tega razloga Bog življenje in smrt ljudi, ki smo njegovi zavezniki, ne sprejema lahkotno. Bogu smo dragoceni, kot posamezniki in z vsakim od nas ima svoj enkratni načrt.

LJUDJE ZAVEZE LJUBEZNI: Ta pogled nas popelje globoko v to, kar kot Schönstattsko gibanje živimo v Zavezi ljubezni. Zaveza ni le verska ideja. Je resničnost, ki nas podpira – od začetka življenja do njegovih končnih meja. Kdor se odloči za to Zavezo, živi iz odnosa, ki ima težo. Odnosa, v katerem lastno življenje pridobi pomen, ker je postavljeno v luč Božjega pogleda. Prav junij s svojimi prazniki naredi to še bolj vidno. Na praznik Telesa in Krvi priznavamo, da Kristus živi med nami. Njegova prisotnost ni le oddaljen spomin, ampak resnična stvarnost. On z nami hodi, stopa v Zavezo in ostaja zanesljiv. In prav to nas potegne, da še sami postanemo ljudje Zaveze.

ŽIVLJENSKE ODLOČITVE: Možnosti, da postanemo ljudje Zaveze imamo ta mesec obilo. Vzemimo primer posvetitev novomašnikov. Naš mladi sobrat Sandro, bo v Švici 6. junija 2026, posvečen v duhovnika. Bogu bo izrekel svoj *»da«* in Bog bo ta njegov *»da«* sprejel neizbrisno. Tu postane vidno, kaj pomeni vključiti svoje življenje v Zavezo, dati se na voljo, se vključiti v odnos. Vendar ta pot ni namenjena le nekaterim posameznikom. Je del vsake oblike Zveze ljubezni. Vsak partner v Zvezi se vedno znova sooča s tem notranjim vzgibom: Zvestno postaviti lastno življenje v odnos z Bogom in ga iz tega oblikovati. To počnemo vsak dan Zaveze. V tej perspektivi dobi globino tudi naš letni moto: *»Zaupaj vetru – veruj v viharju!«*

Moč vere raste iz ukoreninjenosti. Tisti, ki se zavedajo, da so zasidrani v Zavezi ljubezni, živijo iz notranje varnosti, ki ni odvisna od zunanjih okoliščin. Že misel na Boga Stvarnika vsega življenja, nas podpira skozi pretrese in napetosti tega časa. Zaveza podarja neomajnost, ker podarja odnos. Zaveza ljubezni nam pot odnosa uteleša v petih temeljnih dejanjih, ki niso abstraktna, ampak so drže, ki dobivajo obliko v vsakdanjem življenju. Te drže že dobro poznamo: 1. Prepričan sem, da sem zaželen; 2. Pripravljen sem na rast; 3. Zaupam v Božje delovanje; 4. Zavedam se vrednosti mojega prispevka in 5. Hvaležen sem za karizmo bližnjega. Rodi se življenje, ki je zakoreninjeno v Zavezi in prav zato ostaja dinamično. To so drže, ki sledijo *»Zvestobi«* Božje ljubezni v Zavezi in jo hranijo. Morda bi to lahko povzeli takole: Človek Zaveze živi iz gotovosti, da ima njegovo življenje pred Bogom težo. Čuti, da je opažen, da nekdo zanj skrbi in, da se želi Bog z njim pogovarjati. Iz te gotovosti raste zaupanje. Zaupanje, ki ne izhaja iz lahkotnosti, ampak iz odnosa. Zaupanje, ki kljubuje v viharju. Stopamo skozi mesec junij, prerojeni v Svetem Duhu, podpira nas Zaveza ljubezni, ukoreninjeni smo v veri.

Želim Vam blagoslovljen dan Zaveze ljubezni! Aleluja!

Vaš, pater Felix Geyer, Schönstattsko gibanje, Nemčija

P. Felix Geyer

<https://cutt.ly/kt3RubYN>